

Ο Άγιος Ιωάννης ο εκ Μονεμβασίας (Αρχιμανδρίτης Τιμόθεος Ηλιάκης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης († 21η Οκτωβρίου) καταγόταν από τα μέρη της Μονεμβασίας. Ο Ιερέας πατέρας του καταγόταν από το χωριό Γεράκι, αλλ' ως Εφημέριος τοποθετήθηκε στο γειτονικό χωριό Γούβες, από όπου καταγόταν η πρεσβυτέρα του και εκεί γεννήθηκε το 1758 και μεγάλωσε ο Ιωάννης. Από μικρός ο Ιωάννης προσπαθούσε να μιμείται τον Ιερέα-πατέρα του στη ζωή του, τον βοηθούσε στις Ακολουθίες της Εκκλησίας και πάντα θυμόταν ότι αυτός ήταν «παπά γιός» και έπρεπε να προσέχει τη συμπεριφορά του, ώστε να είναι παράδειγμα για τα υπόλοιπα παιδιά της ηλικίας του.

Αλλά το έτος 1770 οι ορδές του Αλβανού Χατζή Οσμάν, αφού κατέπνιξαν κάθε σημείο ελληνικής αντιστάσεως, έφθασαν και στις Γούβες, όπου μεταξύ άλλων φόνευσαν και τον πατέρα του Ιωάννη (πού δεν διασώθηκε το όνομά του) και στη συνέχεια αιχμαλώτισαν τον ίδιο και τη μητέρα του και τους μετέφεραν στη Λάρισα.

Εκεί τους πώλησαν δύο και τρεις φορές τον καθένα ξεχωριστά και υστέρα από δύο χρόνια τους ξαναπώλησαν και τελικά αγοράσθηκαν και οι δύο από έναν Τούρκο από τη Θεσσαλονίκη, πού διέμενε στη Λάρισα. Μάλιστα ο Τούρκος δεν είχε παιδιά και βλέποντας τα χαρίσματα του Ιωάννη, ο οποίος ήταν πολύ έξυπνος για την ηλικία του, πρόθυμος, πειθαρχικός και σβέλτος στη δουλειά, σκέφθηκε μαζί με τη γυναίκα του να τον κάνουν ψυχοπαίδι τους, δηλαδή να τον υιοθετήσουν. Έτσι από τη στιγμή εκείνη καθημερινά το αφεντικό του προσπαθούσε να αποκόψει τον Ιωάννη από την Πίστη των Χριστιανών και να τον κάνει Οθωμανό. Αρχικά επιχείρησε με κολακείες και υποσχέσεις και κατόπιν με φοβέρες και βασανισμούς, ώστε να κάμψει την αντίσταση του Ιωάννη, ο οποίος όμως έμενε στερεός και ακλόνητος στη Χριστιανική Πίστη του.

Παράλληλα και η γυναίκα του αφεντικού του προσπαθούσε καθημερινά με μαγείες και σατανικά γητεύματα να ξεμυαλίσει τον Ιωάννη, ώστε να κυριευθή από σαρκικές επιθυμίες και έτσι να τουρκέψει. Αλλ' ο Ιωάννης, έχοντας το Θεό μέσα του, έμεινε καθαρός απ' όλα. Η θεία Χάρη τον φύλαξε απ' όλα τα διαβολικά τεχνάσματα της γυναίκας του Αγαρηνού.

Αφού κουράσθηκε ο Τούρκος να παρακαλεί και να πιέζει τον Ιωάννη να αλλαξοπιστήσει θυμωμένος τον οδήγησε στην αυλή του Τζαμιού. Εκεί μαζεύθηκαν

πολλοί Αγαρηνοί, που προσπαθούσαν με χτυπήματα, φοβέρες και σπαθισμούς να τον κάνουν να τουρκέψει. Η απάντησή του όμως ήταν ξεκάθαρη: «Εγώ Τούρκος δεν γίνομαι. Χριστιανός είμαι και Χριστιανός Θέλω να πεθάνω»!

«Έφθασε όμως και η Νηστεία της Παναγίας, το Δεκαπενταύγουστο. Μόλις ο Τούρκος κατάλαβε ότι ο Ιωάννης δεν ήθελε να χαλάσει τη Νηστεία και να αρτυθή, αποφάσισε να τον κλείσει σ' ένα στάβλο». Εκεί τον κλειδαμπάρωσε για όλο το διάστημα των 15 ημερών και τότε τον κρεμούσε και τον κάπνιζε με άχυρα και τότε τον χτυπούσε με το σπαθί του προσπαθώντας να τον κάνει να φάει και να χαλάσει τη Νηστεία. Αλλ' ο Ιωάννης όχι μόνο δεν έφαγε αρτυμένα φαγητά, αλλά ούτε καν τα δοκίμασε. Προσευχόταν και παρακαλούσε την Παναγία να τον βοηθήσει να μην αρτυθεί. Προτιμούσε καλύτερα να θανατωθεί παρά να χαλάσει τη Νηστεία.

Βλέποντας ο αφέντης του ότι δεν πείθεται, τον άφηνε νηστικό 2 και 3 ημέρες, χωρίς να του δίνει τίποτε να φάει. Από την άλλη μεριά, η μητέρα του Ιωάννη, ίσως πιεζόμενη από τον Τούρκο αφέντη, στεκόταν κοντά στο γιό της και βλέποντάς τον αποκαμωμένο από τα βασανιστήρια και από τη νηστεία, τον παρακινούσε να φάει λέγοντάς του: «Φάε, γιέ μου, από αυτά τα φαγητά, για να μην πεθάνεις, και ο Θεός και η Παναγία σέ συγχωρούν, γιατί δεν το κάνεις με το θέλημά σου, αλλά από ανάγκη. Λυπήσου και εμένα τη φτωχή και στενοχωρημένη μητέρα σου και μη θελήσεις να πεθάνεις παράκαιρα και με αφήσεις έρημη σ' αυτή τη σκλαβιά και ξενιτειά».

(συνεχίζεται)